

Egyházi ünnep a református templom kertjében

Az egyházi év ünnepei és szokásai (I.)

Rákospalotán a XIX. század második felében is még a hagyományos paraszti kultúra keretei között élte a lakosság hétköz- és ünnepnapjait. Szigorú rendje és időpontjai voltak a szórakozásnak, a társas összejöveteleknek. A kialakult rendet és szokásokat meghatározták egyrészt a természet változásai és a jórészt erre épülő, ehhez kapcsolódó egyházi ünnepek.

Boldogasszony hava (január) első napján (katolikusoknál Kiskarácsony, protestánsoknál Új esztendő napja) az iskolás gyerekek az utcákon köszönteni jártak, kántáltak mindenfelé.

Január 6. *Vízkereszt* napján a gyermekek „háromkirály-járása” mellett a legények végigtáncolták az utcát egymás gubájába kapaszkodva nagy vígan kiáltozva, énekelve. Ezzel vette kezdetét a hamvazó szerdáiig tartó farsang, mely a maga játékaival, szokásaival a tél elűzését szolgálta.

Böjt előhava (február). Palotán az igazi nagy farsangi mulatságra farsang farkán, hamvazó szerdát megelőző vasárnap-hétfő-kedden került sor. „Volt idő, amikor még maskarádé is volt. Hanem egyszer, amikor papruhába öltöztek a legények és nagy kurjongatva járták az utcát, a katolikus pap nagyon megharagudott és azóta törvényileg eltiltották a maskarajárást”, a nagy táncmultságok szokása azonban még sokáig nem halt ki.

Böjt más hava (március). Hamvazó szerdán kezdődött (katolikusoknál) a nagyböjt. Ebben az időszakban faluszerte (felekezeti hovatartozástól függetlenül) tartózkodtak a zajos mulatozástól, vigadozástól. Nagycsütörtök délutánját pedig már a reformátusok is ünnepnek tartották, nagy-pénteken pedig már ők is böjtöltek. Húsvétvasárnap reggel volt az első misén (katolikusoknál) az ételszentelés s reformátusoknál is az ünnepi istentisztelet. Aztán az egész nap evés-ivással, rokonlátogatással, szomszédjárással telt. Húsvéthétfő pedig már a fiataloké és a multságé volt: locsolkodás, este pedig bál zárta a napot.

(folytatjuk)